

هشت خوان - فیزیک

محسن امینی آبچویه

دانشجوی کارشناسی فیزیک، دانشگاه صنعتی اصفهان.

از همین شهر و دیار لعنتی.
آسمان تاریک و من در تاب و تب.
چون شریف از رته‌ی من دور بود.
این هم از اقبال ما، شهر سیده.
پایی ما در صنعتی هم باز شد.
ترم بعد آش فارغ هستی از الک.
پایی سه هم چند نقطه، بی خیال.
نمراه هم می‌دهد آخر به باد.
می‌تَرَد فکر تو را تا بی کران.
وای از این سای (ψ) و نبود قطعیت.
حجم دارد از زمین تا آسمان.
ویره مقدار و عمل گرخ نمود.
از ایشتن قصه فُرمالتیه گفت.
قصه از دیراک و شکل بینی اش.
ذره با دیوارها در جنگ شد.
مخالف سای است و ای ان (E_n) ثابت است.
قصه ای از درس تحلیلی بگو.
از دو جسم و، رسیمان و، فرقه.
یا همان نیری از مرکزیتر.
یا ز آونگ فوکو، یا نردبان.
یا رها کن، درس آماری بگو.
این همه اسپین چه می‌گوید به ما؟
گاز کامل، آرزوهای محل.
از فشار صنعتی آزاد باش.
قصه اش چون ناله ی نی می‌شود.
بار را توزع قرصی می‌کند.
می‌کند تصویر باری را عجیب.
شرط مرزی را بر آن اعمال کن.
ضرب کن اپسیلون اش را در میو.
ای (E) زغیرات بی (B) القا شود.

قصه دارم قصه ای از صنعتی
قصه می‌گوید که در رویا شد
تاب و تب آری، تب کنکور بود
خواب می‌دیدم نتایج آمده
ترم یک با پایه‌یک آغاز شد
گریختی پایه‌یک را ترم یک
پایه‌یک با پایه‌دو پُر شور و حال
آرها هم وقت می‌گیرد زیاد
ترم سه تحلیلی، آن هم با لُران
آن طرف درس جدید و نسبیت
امتحان دادخواه پُرتوان
ترم چارم چون کواتم لب کشود
هی سخن از سای و از پاریته گفت
گفت میرزا، با همان خوشی‌اش
یا فشار آورد و چاهی تنگ شد
و اگنی را گفت چندین حالت است
قصه‌گو، مجnoon ام، از لیلی بگو
از مدار بیضی و، از دایره
از شتاب کوریولی، کای فنر
از ثیروسکُپ، از کرات آسمان
یا کمی از شکل لاغرانژی بگو
آه گفتی درس آماری، خدا!
گاه پایین، گاه بالا، بی خیال!
ترم پنجم هر چه داری شاد باش
لاجِرم این ترم هم طی می‌شود
نی حدیث سطح گؤسی می‌کند
از دوقطبی می‌رود تا یکل و شب
حل لابلایی بین و حال کن!
خارنی را پُر کن از بار کیو
با زنگ مغناطیس پیدا شود

کرل ای (E) ناصفر می‌گردد، بدان.
خازن و الفاگر و پیل و مدار.
در کمین نکته‌های ریز باش.
عاشق - کوائشم - گاسیر و پیج.
حاصل اش لاندایو و زیمان بُود.
چون که فیزیک اش در آن یک‌گانه است.
با شعور و عاقل و بیدار شد.
ذهن من بوی حقیقت می‌شنید.
واگی‌ها ظاهراً مختل شدند.
هارتی آمد، مسیر هموار شد.
قصه‌ای هم باز گواز هسته‌ای.
چون که اعداد اندرا او جادو شده.
کامپتون را تحت بتنا می‌دهند.
داستانش از علامت ساز بود.
سرعت نور و بیان علیّت.
کُند می‌گردد زمان دیگری.
تانسور پیچیده آسان می‌شود.

لِنز و فارادی تو را گوید عیان
دیسک فاینمن بین و هوش و ابتکار
مثل سامانی سریع و تیز باش
قصه‌گو، من عاشق آن رُلف پیچ
عشق من یک ذره در میدان بُود
صحبت از آزادی‌ی پیمانه است
اندک اندک ذره اسپین دار شد
اختلال آمد روش‌های جدید
هیدروژن گونه‌اتم‌ها حل شدند
اصل وردش چاره‌ساز کار شد
قصه‌گو! می‌دانم ارچه خسته‌ای
هسته‌ای بر جان من زالو شده
هسته‌ها آلفا و پیتا می‌دهند
نوترونی دیدم که در پرواز بود
قصه‌گو! غافل مشو از نسبیت
طول ال کوتاه می‌گردد، ولی
بارزی چون مرد میدان می‌شود